Dilluns 34 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 21,1-4): En aquell temps, Jesús alçant els ulls, veié uns rics que tiraven les seves ofrenes al gazofilaci. I veié una vídua molt pobra que hi tirava dues monedes petites, i digué: «En veritat us dic: aquesta vídua pobra hi ha tirat més que tots, ja que tots aquests hi han tirat a les ofrenes del que els sobrava, però aquesta, de la seva indigència hi ha tirat tot el que tenia per a viure».

© Albada Editorial / evangeli.net

«De la seva indigència hi ha tirat tot el que tenia per a viure»

Mn. Àngel Eugeni PÉREZ i Sánchez
(Barcelona, Espanya)

Avui, com moltes vegades, les coses petites passen desapercebudes: petites almoines, petits sacrificis, petites pregàries (jaculatòries); però el que sembla petit i poc important representa sovint l'ordit i també el coronament de les obres mestres: tant de les grans obres d'art com de l'obra màxima de la santedat personal.

Pel fet de passar desapercebudes aquestes coses petites, llur rectitud d'intenció està garantida: no busquem pas amb elles el reconeixement d'altri ni la glòria humana. Només Déu les descobrirà en el nostre cor, de la mateixa manera que només Jesús veié la generositat de la viuda. És més que segur que la pobra dona no va anunciar el seu gest tocant la trompeta, i fins i tot és possible que experimentés una sensació de ridícul i passés gran vergonya davant la mirada dels rics, que feien donatius esplèndids a la sala del tresor del temple, tot fent notar llur acció. Tanmateix, la seva generositat, que la va dur a treure forces enmig de la seva indigència, meresqué la lloança del Senyor: «En veritat us dic: aquesta vídua pobra hi ha tirat més que tots, ja que tots aquests hi han tirat a les ofrenes del que els sobrava, però aquesta, de la seva indigència hi ha tirat tot el que tenia per a viure» (Lc 21,3-4).

La generositat de la viuda pobra és una bona lliçó per a nosaltres, els deixebles del Crist. Podem donar moltes coses, com la gent rica que «tiraven les seves ofrenes al gazofilaci» (Lc 21,1). Però res de tot això no tindrà valor si tan sols donem “d'allò que ens sobra”, sense amor ni esperit generós, sense oferir-nos nosaltres mateixos. Diu sant Agustí: «Ells posaven llur vista en les grans ofrenes dels rics i els lloaven per això. Encara que després veieren la viuda, ¿quants van veure aquelles dues monedes?... Ella va donar tot el que tenia. En tenia molt, puix tenia Déu al seu cor. Val més tenir Déu a l'ànima que or dins de l'arca».

Ben cert: Siguem generosos amb Déu i Ell ho serà més amb nosaltres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Mai compteu les monedes que doneu, perquè jo dic sempre: si quan donem almoina la mà esquerra no ha de saber el que fa la dreta, tampoc la dreta ha de saber-ho» (Sant Josep Benet Cottolengo)

- «L'Escriptura, en convidar-nos a considerar l'almoina amb una mirada més profunda, que transcendeixi la dimensió purament material, ens ensenya que hi ha més felicitat en donar que rebre» (Benet XVI)

- «El desè manament prohibeix la cobejança desordenada, nascuda de la passió immoderada de les riqueses i del seu poder» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.552)